

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 7012201299
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7012201299.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUDr. Juraj Gavalčín, so sídlom Platanová 5, 040 01 Košice, správca konkurznej podstaty úpadcu Detes Trade, a. s., so sídlom Zimná 97, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671, proti žalovanému 1/ DAMAX Prešov, s. r. o., so sídlom Strojnícka 20, 080 06 Prešov, IČO: 45 327 181; žalovanému 2/ DELTA Prešov, s. r. o., so sídlom Strojnícka 20, 080 06 Prešov, IČO: 36 484 211, zastúpenému advokátkou JUDr. Martou Šuvadovou, so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, o určenie vlastníckeho práva, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. októbra 2016, č. k. 3Obo/24/2016-286, takto

rozhodol:

- I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 06. 11. 2013, č. k. 7Cbi/1/2012-129, žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/, trovy konania vo výške 1 091,04 eur na účet ich právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
2. Súd prvej inštancie zistil, že v konaní bola predložená kniha odoslanej pošty úpadcu, v ktorej je evidovaná žiadosť úpadcu adresovaná Fondu národného majetku SR o vydanie súhlasu k prevodu majetku. V katastrálnom konaní o proteste prokurátora síce Fond národného majetku SR uviedol, že súhlas na vloženie nehnuteľností do základného imania spoločnosti K.T.R. spol. s r. o. neudelil, prevod majetku však nespochybnil a následne akceptoval aj ďalšie prevody. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca sa domáhal určenia vlastníckeho práva na základe tých istých skutočností, ktoré uviedol ako obranu v spore o vylúčenie nehnuteľností z podstaty a ktoré boli v konaní o vylúčenie, vysporiadané. Nehnuteľnosti boli v konkurznej podstate zapísané, rozhodnutím súdu boli z podstaty vylúčené, bolo vyslovené, že aktuálnym vlastníkom je žalovaný 1/, preto súd prvej inštancie ustálil, že tu nie je naliehavý právny záujem na určení prezentovaný žalobcom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Krajský súd v Košiciach žalobu o určenie vlastníckeho práva, zamietol.
3. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 26. 10. 2016, č. k. 3Obo/24/2016-286, potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 06. 11. 2013, č. k. 7Cbi/1/2012-129.

4. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie sa zaoberal skúmaním naplnenia predpokladov určenia naliehavosti právneho záveru a dospel k názoru, že už v inom konaní (vylúčenie nehnuteľností s konkurznou podstatou) bolo vyslovené (i v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky), že vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. L., špecifikovaných v žalobe, je žalovaný 1/. Konajúci súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný 1/ nadobudol nehnuteľnosti v súlade s dobrými mravmi a v dobrej viere ako ďalší subjekt.

5. Odvolací súd sa s názorom súdu prvej inštancie stotožnil, a to aj v záujme právnej istoty (aj v nadväznosti na iné rozhodnutie, v ktorom ako predbežnú otázku skúmalo vlastníctvo práve k sporným nehnuteľnostiam), pretože k nadobudnutiu vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam žalovaným 1/, došlo v dobrej viere. Odvolací súd odkázal na čl. 11 Listiny základných práv a slobôd a na ústavné princípy právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv v dobrej viere, ako i na princíp právnej istoty, ako pilier právneho poriadku štátu. Odvolací súd poukázal na to, že ak úpadca predal nehnuteľnosti inému subjektu a tento úkon nebol vyhodnotený ako neplatný (v rozhodnutí o vylúčení nehnuteľností z konkurznej podstaty) a nadobúdateľ nehnuteľnosti predal ďalšiemu subjektu až sa stali majetkom žalovaného 1/, nemožno tento postup vyhodnotiť ako rozporný so zákonom, teda neplatný.

6. Námietku vznesenú žalobcom v priebehu konania, a to, že subjekt, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník sporných nehnuteľností, ich nadobudol na základe absolútne neplatného právneho úkonu, čo vyvodzuje z porušenia ust. § 19a ods. 2, 4 zákona č. 92/1991 Zb. v platnom a účinnom znení, pretože Fond národného majetku SR nevyslovil s prevodom (pôvodne) privatizovaných nehnuteľností súhlas, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnenú. Podľa odvolacieho súdu, žalovaný 1/, ako „tretí“ nadobúdateľ nehnuteľností, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11. 12. 2009 užíval nehnuteľnosti ako dobromyseľný vlastník, t. j. v dobrej viere, že nehnuteľnosti vlastní. K tomuto odvolací súd uviedol, že princíp dobrej viery, vo všeobecnosti chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov, predstavuje jeden z prejavov ústavného princípu právnej istoty. Táto ochrana vlastníckeho práva ďalších dobromyseľných nadobúdateľov je zakotvená v § 124 Občianskeho zákonníka a je zaručená aj Ústavou Slovenskej republiky (čl. 20 ods. 1) a vyplýva aj z čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Opačná interpretácia, podľa ktorej dodatočným odpadnutím právneho dôvodu, na základe ktorého nadobudol vlastníctvo ktorýkoľvek z predchodcov vlastníka, stráca vlastnícke právo aj posledný (aktuálny) vlastník, by podľa odvolacieho súdu znamenala narušenie konceptu právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv. Odvolací súd zároveň zdôraznil, že ochrana vlastníckeho práva je podporená aj judikatúrou ústavného súdu, i keď platí, že prevod vlastníckeho práva medzi viacerými nadobúdateľmi sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu. Na tomto základe preto súd nemal dôvod pochybovať o vlastníctve sporných nehnuteľností žalovaným 1/.

7. Odvolací súd aj ďalšiu námietku žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, vyhodnotil za nedôvodnú. Mal za to, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie obsahuje zhrnutie dôvodov, pre ktoré súd žalobe nevyhovel. K námietke žalobcu, o neudelení súhlasu Fondu národného majetku SR na prevod majetku, odvolací súd poukázal na knihu odoslanej pošty úpadcu z roku 2010 (na č. I. 79), v ktorej je pod por. č. 317 evidovaná žiadosť úpadcu zo dňa 26. 07. 2000, adresovaná FNM SR, o vydanie súhlasu k prevodu majetku na inú osobu s poznámkou „vybavené - odoslané“ s nečitateľným podpisom. Tento dôkaz predložený žalovaným 1/, podľa odvolacieho súdu, žalobca v konaní nevyvrátil.

8. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Výrok o náhrade trov konania sa zakladá podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.

9. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že v konaní pred súdom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Prípustnosť dovolania žalobca vyvodzoval aj z ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ C. s. p., pretože mal za to, že konajúce súdy spor nesprávne právne posúdili.

10. K dovolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní 1/ a 2/, ktorí považujú napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zhodne navrhli dovolanie zamietnuť. Žalovaný 2/ si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

11. Podaním z 12. 03. 2018, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené 26. 03. 2018, vzal žalobca dovolanie späť v celom rozsahu.

12. Podľa § 446 C. s. p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo

podané včas, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), so zreteľom na právne účinné späťvzatie dovolania, dovolacie konanie podľa § 446 C. s. p. zastavil.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaných 1/ a 2/, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.